

Chica

We proberen altijd zo goed mogelijk in te schatten of de mens(en) en de hond wel echt bij elkaar passen. Soms hebben we wat twijfel, maar soms ook niet. En soms loopt het gewoon allemaal anders dan wij dachten, dan de nieuwe eigenaar dacht.

En eerst leek dat ook aardig te gaan lukken. Binnen was ze werkelijk voorbeeldig, en buiten ging het redelijk, met zelfs wat lichte verbetering. Maar er gebeuren wel eens dingen waar uiteindelijk niemand iets aan kan doen, de hond nog het minst. De nieuwe eigenaar brak haar pols en dat maakte het toch nog steeds moeilijk in te schatten gedrag op straat nog veel moeilijker. En dan helpt het natuurlijk ook helemaal niet dat de mens onzeker is -een beetje windhond heeft dat feilloos door. Na een paar moeilijke weken viel toch het besluit: een ander huis zou voor Chica toch het beste zijn.

De kennismaking werd georganiseerd en nu was de reactie 'Oh, wat ben jij klein'. En dat klopte ook, want zeker vergeleken met Koen is Chica maar een heel klein whippetje. Er werd een wandelingetje gemaakt, want dat vreemde gedrag op straat wilde de mevrouw in kwestie toch ook wel eens zien. En wat denkt u? Niks geen raar gedrag. Gewoon, netjes aan de lijn, en bij de eerste menselijk aanwijzing dat het nog geen tijd was om terug te keren zag je Chica denken, oh, nou, jij je zin. Gaan we nog een straatje verder.

Chica is heel goed ingeburgerd, wikkelt mensen en honden (inclusief de grote Bruce Rottweiler) om haar pootje en lijkt haar eerdere gedrag grotendeels afgeschud te hebben.

Volhouden , Chica! Het leven is echt leuker als je je gezellig gedraagt.